

PAUL BOTMAN SR.:

'Vraagteken rode draad in

Het project van de Zuurgroep West-Friesland gaat zijn laatste jaar in. Paul Botman sr. gaf de aanzet tot dit project. Hij kijkt terug, niet alleen op dit project, maar ook op zijn loopbaan in de bollen. "Ik heb elke vijf jaar iets nieuws gedaan. Nadenken over de toekomst moet, en dat vergeten veel collega's."

Tekst: Arie Dwarswaard

Foto's: Rene Faas

Praten met Paul Botman sr. is niet saai. Verre van dat, zelfs. Altijd nieuwe ideeën, en die ideeën roepen soms weerstand op bij collega-ondernemers. Na vijftig jaar actief te zijn geweest in de bloembollensector blik hij terug. Niet alleen op zijn werk voor de Zuurgroep West-Friesland, maar ook op ondernemerschap, op gezette stappen, en op de tulp, die hij graag nog meer bekendheid wil geven bij het grote publiek.

SIGARENZAAK

Een lange studie zat er aanvankelijk niet in. Het tuindersgezin Botman uit Enkhuizen, met een typische Streker karakter van bollen, bloemkool en bieten, varen met de schuit en lange dagen op het veld, kon best een paar handen gebruiken. En dus kwam Paul Botman sr. op 15-jarige leeftijd van school om in 1960 bij zijn vader aan de slag te gaan. Na vijf jaar hield het even op. Flinkke rugpijn dwong hem rust te nemen. "Ik dacht dat het toen afgelopen was met dat werk. Een sigarenzaak, veel meer zat er niet in. Dat leek me niks en dus ging ik weer leren. Boekhouden, economie, en dat ging prima. Negens en tiens waren geen probleem."

Het was zijn eerste vijfjaarsmoment, zoals hij dat nu noemt. "Ik heb elke vijf jaar iets anders gedaan. In feite is het vraagteken de rode draad in mijn leven."

En zo werd 1974 het jaar van de dramatisch slechte prijzen, die Botman aangreep om te beginnen met preparatie. "Het bleek een gouden greep. Een jaar later waren de bollen aanzienlijk duurder. Vanaf dat moment zat de gang

Paul Botman senior: "Veel collega's werken zeven dagen per week en nemen geen tijd om na te denken. Dat is jammer"

er gewoon in." Toen in 1978 de dijk Enkhuizen-Lelystad openging was hij de eerste die contractteelt in de Noordoostpolder als kans zag. De afstand was aanzienlijk korter geworden, en Botman had door de groei van zijn bedrijf behoefte aan steeds meer grond. Weer vijf jaar later ontstond de combinatie Botman van Meijel. "Een gouden combinatie", vindt Botman nog steeds. "We waren prima op elkaar ingespeeld. Dat resulteerde in een bedrijf met 200 ha tulpen en 180 ha gladiolen. Het grootste teeltbedrijf van Nederland met een opbrengst van 350 miljoen bollen. Dat betekende dat ik elke dag een miljoen bollen moest verkopen. Daar ben ik nooit zenuwachtig van geworden. Het duurde wel eens een paar weken en dan verkocht ik weer een paar miljoen stuks op een dag." Het overlijden van Leo van Meijel betekende een einde aan deze combinatie. De volgende generatie Botman stond klaar en kreeg een plaats in het bedrijf. Voor senior na enige jaren reden op de zaak over te dragen, en zich niet meer met de dagelijkse gang van zaken bezig te

houden. Het woord 'rust' was toen echter nog niet uitgevonden.

IN TIEN MINUTEN

Begin 21e eeuw werd zuur in tulpen een niet meer te beheersen probleem voor veel telers. Onderzoek werd gestart, maar Botman senior miste daarin de praktische kant. "Tijdens de opening van de Floriade 2002 in Hoofddorp sprak ik Jaap van Veen van het PT hierover, en vroeg of er ook ruimte was voor aanvullende praktijkonderzoek op Proeftuin Zwaagdijk. Van Veen reageerde positief, en later ook KAVB en Anthos. De Zuurgroep West-Friesland was geboren, bedrijven wilden meedoen en meebetalen, en wij konden aan de slag."

Het proces van rooien, spoelen, pellen en bewaren werd bekeken. Botman senior werd van bloembollendorper uitvoerend onderzoeksmedewerker. Het bedrijf van Botman Bloembollen aan De Gouw in Enkhuizen diende vele malen als onderzoekslocatie. "We hebben veel proeven op zondag hier uitgevoerd,

